

Sygnatura akt I C 414/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

02 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Dominika Romanowska

Protokolant: Ewa Niemiec

po rozpoznaniu na rozprawie 19 marca 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa D. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., Towarzystwu (...) S. A. z siedzibą w W. i M. Z. (1)

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od pozwanych (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., Towarzystwa (...) S. A. z siedzibą w W. i M. Z. (1) kwotę 76.620,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 73.038,44 zł od 16 października 2010 r. do dnia zapłaty i od kwoty 3.581,92 zł od 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, przy czym spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałych od obowiązku zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 2.124 zł tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje pozwanym, aby uiścili solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu 2.812,31 zł, tytułem brakującej opłaty od pozwu oraz wydatków na opinie biegłych.

Sygn. akt I C 414/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 kwietnia 2011 r., skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o., Towarzystwu (...) S.A. oraz M. Z. (1), powód D. O. wniósł o:

- solidarne zasądzenie od pozwanych:

- kwoty 42.116,50 zł tytułem odszkodowania za skutki wypadku doznanego przez powoda w dniu 1 czerwca 2008 r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 25.000 zł od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 17.116,50 zł od dnia 16 października 2010 r. do dnia zapłaty ;

- kwoty 60.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2010 r. do dnia zapłaty;

- kwoty 8.000 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu;

- zasądzenie od pozwanych kwoty 1.000 zł miesięcznie jako renty z tytułu zwiększenia potrzeb powoda i zmniejszenia się jego widoków na przyszłość;

- ustalenie odpowiedzialności pozwanych za szkody mogące powstać w przyszłości na skutek urazu doznanego przez powoda w czasie wypadku z 1 czerwca 2008 r.;

- zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości trzykrotnej stawki minimalnej oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że w dniu 1 czerwca 2008 r., poruszając się rowerem po ścieżce rowerowej przy Placu (...) we W., najechał na leżącą w poprzek ścieżki niezabezpieczoną osłonę kabla doprowadzającego energię elektryczną do tzw. „miasteczka kibica”, w związku z trwającymi Mistrzostwami Europy w piłce nożnej, w wyniku czego spadł z rozpędzonego roweru. Wskutek upadku powód doznał urazu wielonarządowego, wstrząśnienia mózgu, oraz złamań. Doznany uraz głowy związany był z utratą świadomości i niepamięcią wsteczną oraz następczą. Wskazał powód, że w związku z doznanymi złamaniami przeszedł pięć bolesnych zabiegów operacyjnych oraz oczekuje na kolejny zabieg. Pomimo trwającej rehabilitacji wiadomym jest, że powód nie wróci do pełnej sprawności, a doznane cierpienie na trwałe odbiło się w jego psychice.

Powód wskazał, że „miasteczko kibica” zorganizowane było przez pozwaną spółkę (...), ubezpieczoną we wspólnym Towarzystwie (...) S.A. Z kolei osobą odpowiedzialną za wykonanie prac w imieniu organizatora była M. Z. (1) - z domu Ś., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...). W związku z wypadkiem z dnia (...)r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków wyrokiem z dnia 5 lipca 2010 r. warunkowo umorzył postępowanie prowadzone przeciwko pozwanej M. Z. (1).

Wypadek całkowicie odmienił życie powoda – przed wypadkiem dwudziestoletniego studenta, aktywnej i wysportowanej osoby. Przede wszystkim bezpośrednim skutkiem wypadku była konieczność powtarzania czwartego roku studiów oraz niemożność korzystania z dotychczasowych rozrywek, w wyniku czego nastąpiło odsunięcie się od grupy rówieśników, z którymi powód był silnie związany. Powód doświadczał stanów depresyjnych a odczuwany z różnym nasileniem ból oraz poczucie strachu przed bólem mocno odbiły się na stanie zdrowia powoda. W związku z doznanymi urazami głowy powód cierpi na kłopoty z pamięcią krótkotrwałą, koncentracją oraz ma problemy w nauce. Powód stał się nadwrażliwy na zmiany pogody, oraz okresowo odczuwa ataki zimna, co może świadczyć o niedostatecznym krążeniu. Przed wypadkiem zaś powód uprawiał pływanie, wspinaczkę oraz jeździł na snowboardzie. Dziś nie może korzystać z tych rozrywek, bojąc się kolejnego urazu. Był aktywnym i lubianym uczestnikiem spotkań towarzyskich. Obecnie powód stał się wyciszony, mówi powoli, jest bojaźliwy i niepewny siebie.

Powód wskazał, że jego dotychczasowe wydatki związane z pobytem w szpitalu i leczeniem wyniosły 10.614,69. Niezależnie od tego powód w trakcie kuracji wydał 3.553,81 zł na leki. Nadto w trakcie dojazdów do placówek medycznych przejechano ogółem 14.190 km, zaś koszt tych dojazdów wyniósł 11.860 zł. W związku z wypadkiem powód nie był w stanie podczas wakacji w 2008 r. podjąć planowanego zatrudnienia za granicą przy zbiorach owoców, co oznaczało utratę korzyści w kwocie 8.000 zł. Doznane obrażenia oraz konieczność leczenia uniemożliwiły poszkodowanemu naukę w zwykłym trybie na uczelni wyższej, a tym samym powód zmuszony był przedłużyć studia o kolejny rok. W tym czasie pokrywał koszty utrzymania i pobytu we W. w kwocie 16.188 zł, na co składają się miesięczne wydatki: czynsz w wysokości 450 zł, 600 zł na wyżywienie, bilet miesięczny za 49 zł, przejazd do domu – 100 zł oraz pozostałe koszty (ksero, materiały skrypty) – 150 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 września 2011 r. (129) strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała, że nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za zdarzenie, z którego powód wywodzi swoje roszczenie. Wskazała, że osobą odpowiedzialną za skutki wypadku jest M. Z. (1), a więc osoba trzecia, za którą ubezpieczyciel – zgodnie z umową ubezpieczenia – co do zasady nie ponosi odpowiedzialności. Odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) mogłaby wchodzić w rachubę jedynie wtedy, gdyby za skutki wypadku odpowiadała także pozwana ubezpieczona spółka (...), co jednak w okolicznościach niniejszej

spawy nie miało miejsca. Ewentualne roszczenia powód może zatem kierować jedynie wobec M. Z. (1). Z ostrożności procesowej wskazała strona pozwana (...) S.A., że prowadziła postępowanie likwidacyjne, w którym przyznano powodowi kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie strony pozwanej taka wysokość jest adekwatna do krzywdy doznanej przez powoda. Nadto strona pozwana wskazała, że powód nie udowodnił dalszych podnoszonych roszczeń – w zakresie odszkodowania oraz renty.

Pismem z dnia 26 stycznia 2012 r. (k. 180) powód rozszerzył powództwo w ten sposób, że obok dotychczasowych żądań wniósł o zasądzenie od pozwanych in solidum:

- dodatkowej kwoty 4.335,85 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami liczonymi od dnia rozszerzenia żądania pozwu do dnia zapłaty;

- tytułem zadośćuczynienia dodatkowej kwoty 12.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia rozszerzenia żądania pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podniósł, że pomimo kilku operacji cały czas odczuwał silne bóle, drętwienie oraz obrzęk przedramienia. Następnie u powoda rozpoznano przepuklinę prostownika i odwodziciela długiego kciuka prawego. W prawym przedramieniu powoda wystąpiły zrosty pooperacyjne, nad i pod brzuścem mięśnia odwodziciela i prostownika długiego kciuka, upośledzenie fizjologii skurczu mięśni oraz ograniczenia ruchowe funkcji ręki. W związku tym powód przeszedł kolejny zabieg operacyjny – usunięcia blizn blokujących brzusec mięśni prostownika i odwodziciela długiego kciuka prawego. W związku z zabiegiem powód poniósł koszty operacji i badania krwi, wizyty lekarskiej, usług medycznych oraz koszty przejazdu i parkowania w łącznej wysokości 4.335,85 zł.

Pismem z dnia 3 lutego 2012 r. (k. 196) strona pozwana (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa również w rozszerzonej części – jako niezasadnego.

Pełnomocnik strony pozwanej (...) Sp. z o.o. oraz pozwanej M. Z. (1) w piśmie z dnia 23 lutego 2012 r. (k. 220) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz reprezentowanych pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwani podnieśli, że na podstawie art. 429 k.c. nie odpowiadają za skutki niezabezpieczenia budowy najazdu na kablach na ścieżce rowerowej, gdyż powierzyli te czynności J. Ż. prowadzącemu działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa pod nazwą (...) budowa dekoracji”. Samo przesądzenie odpowiedzialności karnej pozwanej M. Z. (1) nie wyłącza możliwości podnoszenia w postępowaniu cywilnym okoliczności egzoneracyjnych, zwalniających pozwanych od odpowiedzialności. Nadto pozwani podnieśli zarzut przyczynienia się przez powoda do wypadku i jego skutków poprzez jazdę z nadmierną prędkością. Wskazali, że powód nie udowodnił powództwa o odszkodowanie, a wypłacona mu przez ubezpieczyciela kwota zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanej przez niego krzywdy.

Pismem z 18 lutego 2012r. powód zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, że w miejsce solidarnego żądania zapłaty wniósł o zasądzenie dochodzonych kwot in solidum.

W toku procesu strony podtrzymały przedstawione wyżej stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2008 r. powód D. O. jadąc ścieżką rowerową przy pl. (...), od strony pl. (...), najechał na znajdujący się na ścieżce najazd, zabezpieczający kable elektryczne, tymczasowo poprowadzone w poprzek ścieżki do „miasteczka kibica” (Miasteczka (...) 2008) zorganizowanego w związku ze zbliżającymi się Mistrzostwami Europy w piłce nożnej. W wyniku zderzenia z przeszkodą powód spadł z roweru i uderzył o podłoże głową oraz rękoma, doznając złamania trzonu kości promieniowej prawej z przemieszczeniem, złamania podstawy V kości śródreżcza lewego z przemieszczeniem, wstrząśnienia mózgu oraz otarcia naskórka okolicy rzepek.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia powoda z 6 czerwca 2008 r., Oddział (...) Ogólnej szpitala im. T. M. we W., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

- karta informacyjna leczenia powoda z 13 czerwca 2008 r., (...) szpitala im. T. M. we W., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00

Organizatorem „miasteczka kibica”, usytuowanego w pobliżu pl. (...), na terenach zielonych pomiędzy ul. (...), była strona pozwana (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., która podejmowała takie inicjatywy w różnych miastach w Polsce. Strona pozwana otrzymała zgodę Zarządu Zieleni Miejskiej na udostępnienie terenu przy ul. (...) na zorganizowanie „miasteczka kibica”. Pismem z dnia 15 maja 2008 r. Zarząd Zieleni Miejskiej poinformował także pozwaną spółkę o konieczności spełnienia dalszych wymogów między innymi związanych z zapewnieniem czystości terenu oraz bezpieczeństwa uczestnikom podczas trwania imprezy.

Dowód:

- pismo pozwanej spółki (...), k. 321

- pismo Zarządu Zieleni Miejskiej z 15 maja 2008 r., akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 10

Pozwana spółka (...) zleciła pozwanej M. Z. (1) (natenczas Ś.) wykonywanie czynności związanych z organizacją „miasteczka kibica” we W.. Pozwana M. Z. (1) była zobowiązana wykonywać działania związane z organizacją imprezy zgodnie z instrukcjami dostarczonymi przez współpозwaną Spółkę w formie pisemnej (ust. 3 Załącznika nr 2 do umowy z dnia 1 kwietnia 2006 r.). Była ona nadto zobowiązana do tworzenia i przesyłania współpозwanej Spółce dziennych raportów dotyczących postępów prac przy organizacji imprezy.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków, VII Wydziału Karnego (sygn. akt VII K 1032/09) z dnia 5 lipca 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k.328 – 330

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu, IV Wydziału Karnego (sygn. akt IV Ka 1097/10) z dnia 25 listopada 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 372 - 384

- umowa o świadczenie usług z 1 kwietnia 2006 r. wraz z załącznikiem nr 2, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 166 – 171

Strona pozwana (...) sp. z o.o. zleciła spółce (...) wykonanie zasilania tymczasowego organizowanej imprezy w zakresie ułożenia kabla elektroenergetycznego oraz ustawienia i podłączenia rozdzielni budowlanej o mocy 200 kW (§ 1 ust. 1 i 2 umowy z dnia 20 maja 2008 r.). Zakres umowy nie obejmował prac związanych z zakopaniem i odkopaniem kabla elektroenergetycznego, jak również wykonania najazdu z drewna nad trasą kabla energetycznego przez ścieżkę rowerową i chodnik (§ 1 ust. 3 umowy). Wszystkie ustalenia oraz pozwolenia administracyjne miały być uzyskane przez pozwaną spółkę (§ 1 ust. 4 umowy).

Dowód:

- umowa z dnia 20 maja 2008 r., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

Stronę pozwaną (...) Sp. z o.o. łączyła z pozwanym Towarzystwem (...) umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Potwierdzeniem zawarcia tej umowy była polisa wystawiona przez Towarzystwo (...) na okres ubezpieczenia od 3 września 2007 r. do 2 września 2008 r. Zakresem ubezpieczenia objęte były między innymi szkody wyrządzone przez podwykonawców Ubezpieczonego oraz szkody spowodowane w związku z organizowaniem imprez. Pozwane

(...) S.A. miało odpowiadać za szkody rzeczowe lub osobowe wyrządzone przez podwykonawców działających w imieniu i na rzecz Ubezpieczonego, którym powierzył on wykonanie określonej pracy bądź usługi, o ile istnieje jego odpowiedzialność (klauzula nr 7a do ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z dnia 13 lipca 2007 r.).

Dowód:

- polisa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nr (...), akta szkody (...) S.A.dołączone do akt niniejszej sprawy
- ogólne warunki odpowiedzialności cywilnej z 13 lipca 2007 r., k. 144 – 158

Przyczyną wypadku powoda było ustawienie na drodze dla rowerów niedostatecznie widocznej i nieoznakowanej przeszkody w postaci ułożonych poprzecznie do osi drogi kabli energetycznych obudowanych osłoną z drewnopochodnej płyty OSB. Kolor osłony kabli nie wyróżniał przeszkody na tle betonowej nawierzchni drogi dla rowerów i chodnika dla pieszych. Ponadto przeszkoda znajdowała się w końcowej części łuku drogi dla rowerów (patrząc zgodnie z kierunkiem jazdy powoda), co dodatkowo utrudniało jej dostrzeżenie w odpowiednim momencie, nie pozwalając na zahamowanie czy zatrzymanie roweru i uniknięcie upadku. Wysokość górnej płaszczyzny osłony kabli (ok. 20 cm), duży kąt nachylenia najazdów i ostre załamania na krawędziach połączenia płaszczyzn powodowały, że najechanie na osłonę z prędkością nawet w znacznym stopniu niższą od przeciętnej, w czasie jazdy po łuku drogi, mogło i powinno spowodować utratę równowagi i w konsekwencji upadek kierującego rowerem. Brak podstaw do stwierdzenia, że powód przyczynił się do spowodowania wypadku przez niedostosowanie prędkości do istniejących w tym czasie i miejscu warunków ruchu.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków, VII Wydziału Karnego (sygn. akt VII K 1032/09) z dnia 5 lipca 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k.328 – 330
- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu, IV Wydziału Karnego (sygn. akt IV Ka 1097/10) z dnia 25 listopada 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 372 – 384
- opinia biegłego w sprawie wypadku drogowego w dniu 1 czerwca 2008 r., na pl. (...) we W., akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 131 – 140

Na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 lipca 2010 r. postępowanie karne prowadzone przeciwko pozwanej M. Z. (1) dotyczące czynu popełnionego na szkodę powoda oraz innego rowerzysty, który doznał urazu – K. D., zostało warunkowo umorzone na okres próby jednego roku. Wyrok ten został zmieniony w zakresie kwalifikacji prawnej co do zarzucanego czynu, a w pozostałej części utrzymany w mocy na podstawie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 listopada 2010 r. Sądy karne przyjęły, że pozwana M. D. w sposób zawiniony (nieumyślnie) doprowadziła do narażenia poszkodowanych na niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków, VII Wydziału Karnego (sygn. akt VII K 1032/09) z dnia 5 lipca 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k.328 – 330
- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu, IV Wydziału Karnego (sygn. akt IV Ka 1097/10) z dnia 25 listopada 2010 r. wraz z uzasadnieniem, akta sprawy karnej dołączone do akt niniejszej sprawy, k. 372 – 384

Bezpośrednio po wypadku powód przebywał w (...)Szpitalu (...)przy ul. (...)we W., gdzie podjęto leczenie operacyjne kończyn górnych powoda. Wykonano nastawienie złamania trzonu kości promieniowej prawej oraz wstawiono zespolenie w postaci płyty AO. Nadto nastawiono złamanie V kości śródreżca łęki lewej i wykonano stabilizację dwoma drutami Kirschnera. Jedenastego czerwca 2008 r. wypisano powoda ze szpitala, zalecając utrzymanie opatrunku

gipsowego na kończynie górnej lewej przez okres 4 tygodni, utrzymanie kończyny górnej prawej w łusce gipsowej do czasu zagojenia ran, kontrolę w (...), kontrolę opatrunkową, ćwiczenia według pouczenia oraz oszczędzający tryb życia.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia powoda z 13 czerwca 2008 r., (...)szpitala im. T. M. we W., akta szkody (...) S.A.dołączone do akt niniejszej sprawy

Powód nie pamięta momentu wypadku, jak również chwil bezpośrednio przed nim oraz po nim następujących. W trakcie pobytu w szpitalu u powoda ujawniły się również problemy z pamięcią krótkotrwałą. Powód powtarzał wciąż te same kwestie dotyczące wypadku – również osobom trzecim znajdującym się w szpitalu. Zapominał o wizytach gości chwile po ich wyjściu, uskarżał się na dotkliwy ból rąk.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia powoda z 6 czerwca 2008 r., Oddział (...) Ogólnej szpitala im. T. M. we W., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

- zeznania świadka M. K. (1) na rozprawie z dnia 9 lutego 2012 r., k. 207 – 208

- zeznania świadka M. Z. (2) na rozprawie z dnia 9 lutego 2012 r., k. 208

- zeznania świadka M. J., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:07:02 – 00:13:13

- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 00:24:54

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00

W chwili zdarzenia powód był studentem czwartego roku Wydziału Chemicznego na Politechnice (...). Jednak w związku z doznanyym urazem, koniecznością leczenia złamań, rehabilitacją oraz problemami z pamięcią powód na okres kilkunastu miesięcy przeprowadził się do swojego rodzinnego domu w B.. Tam też powód leczył się w poradni ortopedycznej i neurologicznej. Powód leczył się również we W., a także w Ł.. Powód przechodził nadto zabiegi rehabilitacyjne w B. i W..

Dowód:

- pismo z Politechniki (...) z dnia 14 marca 2012 r., k. 235

- zeznania świadka R. J., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:25:02 – 00:38:25

- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 00:24:54

- zeznania świadka P. M., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:21:08 – 00:27:29

- zeznania świadka M. K. (2), e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:27:35 – 00:33:02

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00

- historia choroby, poradnia (...) w B., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

- końcowe orzeczenie lekarskie z 4 stycznia 2010 r. , (...) w Ł., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy

W dniu 18 września 2008 r. powód był operowany w szpitalu (...)w Ł.z powodu złamania drutu Kirschnera.

Dowód:

- karta informacyjna Oddziału Ortopedii szpitala (...) w Ł., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy
- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00
- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422

Przed wypadkiem z dnia 1 czerwca 2008 r. powód był aktywnym i wysportowanym człowiekiem: lubił jeździć rowerem, grał w koszykówkę, jeździł na snowboardzie, pływał na basenie. Powód uprawiał triathlon i startował w zawodach organizowanych w tej dyscyplinie. Sport był dla niego sposobem na spędzanie wolnego czasu, okazją do odpoczynku oraz spotkania ze znajomymi dzielącymi jego pasje. Powód był spokojny, towarzyski. Na studiach radził sobie dobrze. Nie miał problemów z przygotowaniem do zajęć i egzaminów, nawet jeżeli nie poświęcał na to bardzo dużej ilości czasu. Nie miał egzaminów poprawkowych czy zaliczanych warunkowo – wszystkie egzaminy zdawał zgodnie z regulaminem sesji.

Dowód:

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00
- zeznania świadka J. A. na rozprawie z dnia 9 lutego 2012 r., k. 206 – 207
- zeznania świadka M. Z. (2) na rozprawie z dnia 9 lutego 2012 r., k. 208
- zeznania świadka M. J., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:07:02 – 00:13:13
- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 01:04:38
- zeznania świadka W. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:43:08 – 00:24:54
- pismo z Politechniki (...) z dnia 14 marca 2012 r., k. 235

Powód źle radził sobie z zaistniałą po wypadku nową sytuacją. Czuł, że jest obciążeniem dla swojej najbliższej rodziny – babci oraz matki – gdyż to on, jako młody i silny człowiek powinien je wspierać. Powód wciąż miał silne problemy z pamięcią, która jednak zaczęła mu się poprawiać po upływie około pół roku od zdarzenia. Miał nadal problemy z koncentracją – gdy czytał książkę, po krótkim czasie zaczynała boleć go głowa. W rozmowach z kolegami często powtarzał te same słowa, pytania, wracał do wcześniej omówionych wątków. Wielokrotnie dzwonił do znajomych z tymi samymi pytaniami. Powód był wyraźnie przygnębiony; martwił się o swoją przyszłość. Wyrażał obawy związane z tym, że ma niesprawne ręce. Niepokoiła go utrata umiejętności uczenia się nowych rzeczy. Męczyły go zabiegi rehabilitacyjne.

Dowód:

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00
- zeznania świadka P. M., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:21:08 – 00:27:29
- zeznania świadka M. K. (2), e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:27:35 – 00:33:02
- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 01:04:38
- zeznania świadka R. J., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:25:02 – 00:38:25

W związku z tym, że powód nie przystąpił do sesji letniej w 2008 roku, konieczne było powtórzenie przedmiotów z tej sesji, co było możliwe dopiero w kolejnym roku akademickim. W związku z tym powodowi przyznano urlop dziekański oraz zdrowotny – liczony wstecz od początku roku akademickiego (...). Powód miał problemy z nauką po tym jak wrócił do studiowania zaległych przedmiotów z czwartego roku. Przyswojenie obowiązkowego materiału zajmowało

mu więcej czasu niż w przeszłości. Nie był pewny, czy zapamiętał to, czego się nauczył. Miał również problemy z obliczeniami matematycznymi, co nie zdarzało mu się do tej pory. W związku z doznanym urazem rąk powodowi trudniej było również wykonywać ćwiczenia laboratoryjne, gdzie była wymagana duża precyzja.

Dowód:

- pismo z Politechniki (...) z dnia 14 marca 2012 r., k. 235
- zeznania świadka J. A. na rozprawie z dnia 9 lutego 2012 r., k. 206 – 207
- zeznania świadka S. P., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:04:38 – 01:15:29

W dniach od 21 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. powód przebywał ponownie w szpitalu im. T. M. we W., gdzie usunięto mu metalowe łączniki – płytę AO wraz z 6 śrubami i jeden drut Kirschnera. Zastosowano B., B. oraz leki przeciwbólowe. Przy wypisie zalecono kontrolę opatrunkową co 2 – 3 dni oraz usunięcie szwów w 12 – 14 dobie po zabiegu. Z kolei w dniu 7 sierpnia 2009 r. w tym samym szpitalu wykonano zabieg usunięcia pozostałości drutów z prawej ręki.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia powoda z 29 lipca 2009 r., (...) szpitala im. T. M. we W., akta szkody (...) S.A. dołączone do akt niniejszej sprawy
- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422

W latach 2008 – 2010 r. powód był zmuszony wydać kwotę 1.687 zł na leczenie skutków wypadku. Na koszty leczenia składały się kwoty: 52 zł za konsultację urazowo-ortopedyczną wraz z badaniami RTG w dniu 27 czerwca 2008 r. w B., 35 zł za kolejną konsultację urazowo-ortopedyczną wraz z RTG nadgarstka w dniu 22 lipca 2008 r., 60 zł za badanie RTG nadgarstka lewego oraz przedramienia prawego w maju i czerwcu 2009 r., 1.400 zł za operacyjne usunięcie metalu w dniu 18 września 2009 r., 90 zł tytułem konsultacji psychiatrycznej w B. w dniu 15 stycznia 2010 r. oraz 50 zł za badanie RTG przedramienia prawej ręki wraz z poradą konsultacyjną, wykonane w D. we W. w dniu 19 marca 2010 r.

Dowód:

- faktury VAT wystawione przez (...) w B., k. 27 – 31
- rachunki faktury i dowody wpłaty, dokumenty stanowiące załącznik do pozwu, oznaczone jako zał. 13 – zał. 19

Nadto powód w tym czasie wydał kwotę 3.553,81 zł na niezbędne leki, opatrunki oraz środki medyczne (min. K. forte, A., A. żel, T., I. max, B. spray, temblaki, opatrunki, opaski elastyczne, bandaże jałowe, stabilizator nadgarstka).

Dowód:

- spis leków kuracji D. O., k. 68

W związku z podejmowanym leczeniem i rehabilitacją powód był zmuszony do wielokrotnych przejazdów samochodem pomiędzy B. a W. oraz między B. a Ł., jak również do dojazdu na rehabilitację w swoim miejscu zamieszkania w B.. Na zabiegi medyczne oraz rehabilitacyjne powoda dowoziła jego matka, ojczym bądź sąsiedzi. Powód nie jeździł pociągami ze względu na obawę przed drganiem oraz brakiem wolnych miejsc w wagonach. Ze względu na doznane urazy powód unikał ryzyka jazdy na stojąco, wymuszającej konieczność trzymania się podczas jazdy na stojąco w środkach komunikacji publicznej. W tym czasie, od drugiego czerwca 2008 r. do 19 marca 2010 r. powód bądź opiekunowie odwiedzający do w szpitalu przejechali łącznie 11.610 km. Składały się na to wielokrotne przejazdy na trasie B. – W. – B. (400 km), jazda w samym B. na zabiegi i rehabilitację (10 km) oraz jazda na trasie B. – Ł. – B. (130 km).

Dowód:

- zestawienie pod nazwą „dojazdy do placówek medycznych”, k. 74 – 76
- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00
- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 01:04:38
- zeznania świadka W. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:43:08 – 00:24:54
- zeznania świadka P. M., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:21:08 – 00:27:29
- zeznania świadka M. K. (2), e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:27:35 – 00:33:02
- rachunki za paliwo, k. 38 – 52

W konsekwencji doznanego urazu u powoda ujawniła się przepuklina prostownika i odwodziciela długiego kciuka prawej ręki. Występował silny ból, drętwienie, obrzęk przedramienia, ograniczenia ruchowe oraz funkcji ręki (wykonywanie czynności dnia codziennego). W dniach 25 – 26 sierpnia 2011 r. w Centrum Medycznym (...) w Ł. została wykonana operacja usunięcia blizn blokujących mięsień prostownik i odwodziciel długi kciuka prawego.

Dowód:

- karty informacyjne (...) Centrum Medycznego w Ł., k. 183 – 184
- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422 wraz z ustną opinią uzupełniającą, e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:15:27 – 00:30:50

Powód poniósł w okresie od lipca do września 2011 r. łączne koszty leczenia w wysokości 2.930 zł. Na kwotę tę składają się następujące wydatki: 150 zł za kontrole lekarską w (...) Centrum Medycznym w Ł. w dniu 29 lipca 2011 r., 2.500 zł za operację z dnia 26 sierpnia 2011 r., 10 zł za zabieg rehabilitacyjny wykonany w Ł. w dniu 27 sierpnia 2011 r., 50 zł za wizytę kontrolną z 31 sierpnia 2011 r., 100 zł za zmianę opatrunku i zabieg rehabilitacyjny w dniu 3 września 2011 r. oraz 120 zł za zabieg rehabilitacyjny z dnia 20 września 2011 r.

Dowód:

- rachunki za usługi medyczne, k. 185 - 189

W tym czasie powód był zmuszony sześciokrotnie przejechać samochodem trasę ze swojego miejsca pobytu w B. do Ł. i z powrotem (130 km), co łącznie daje 780 kilometrów.

Dowód:

- tabela dojazdów w 2011 r., k. 192
- karty informacyjne (...) Centrum Medycznego w Ł., k. 183 – 184
- rachunki za usługi medyczne, k. 185 – 189
- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00

W następstwie wypadku i niemożności przystąpienia do egzaminów podczas sesji letniej w roku 2008 powód przez okres pół roku ponosił wydatki na swoje utrzymanie we W.. Na wydatki miesięcznie składały się: czynsz za wynajem pokoju w wysokości 450 zł, wyżywienie – 600 zł, bilet miesięczny za 49 zł koszty przejazdu do domu w wysokości 100 zł oraz pozostałe koszty (ksero, materiały, skrypty, inne) w kwocie 150 zł.

Dowód:

- zeznania powoda, e-protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012 r., 00:09:27 – 01:04:00
- zeznania świadka L. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:13:29 – 01:04:38
- zeznania świadka W. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 00:43:08 – 00:24:54
- zeznania świadka P. M., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:21:08 – 00:27:29
- zeznania świadka M. K. (2), e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2012 r., 01:27:35 – 00:33:02

U powoda obecnie występuje stan po złamaniu kości promieniowej prawej z wtórnym ograniczeniem ruchomości w stawie nadgarstkowym i ograniczeniem ruchów obrotowych przedramienia, co wiąże się z trwałym uszczerbkiem na zdrowiu ocenianym na 12 %. Zaburzenie ruchomości w stawie nadgarstkowym i ograniczenie ruchów obrotowych przedramienia powoduje trudności w łapaniu przedmiotów. W przyszłości nie dojdzie do powstania nowych zmian lub schorzeń w prawej kończynie górnej.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422 wraz z ustną opinią uzupełniającą, e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:15:27 – 00:30:50

Występuje u powoda także stan po złamaniu podstawy V kości śródreżca lewego, powikłany niewielkim ograniczeniem ruchomości palca V ręki lewej oraz złamaniem materiału zespalającego w kości (3 % trwałego uszczerbku na zdrowiu). Ograniczenie ruchomości w palcu V powoduje niewielkie zaburzenie funkcji chwytnej ręki. Stwierdzone zmiany mają charakter trwały.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422 wraz z ustną opinią uzupełniającą, e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:15:27 – 00:30:50

U powoda stwierdzono uszkodzenie prawego nerwu łokciowego. Występuje u powoda niewyraźna (niewielka) szponowatość ręki oraz stosunkowo niewielkie odwodzenie piątego palca. Brak objawu F.. Nerw jest uszkodzony w stosunkowo niewielkim stopniu, co uzasadnia przyznanie trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8 %. Biorąc pod uwagę wpływ czasu od wypadku stan zdrowia powoda nie powinien – z punktu widzenia neurologicznego – ulec zmianie.

Dowód:

- opinia biegłego neurologa A. K., k. 400 – 401 wraz z ustną opinią uzupełniającą, e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:02:50 – 00:15:27

W czasie leczenia ograniczenie funkcji obu rąk powoda było dość duże. Powód wymagał pomocy osób trzecich przez okres 8 tygodni przez 4 godziny dziennie. Obecnie zaburzenie sprawności rąk jest niewielkie. Zaburzenie funkcji rąk nie stanowi obecnie przeszkody do podjęcia pracy oraz wykonywania czynności podejmowanych przez powoda w ramach aktualnego zatrudnienia (pisanie na klawiaturze komputerowej, prowadzenie pomiarów chemicznych).

Dowód:

- opinia biegłego sądowego w zakresie (...), k. 418 – 422 wraz z ustną opinią uzupełniającą, e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:15:27 – 00:30:50

- ustna opinia uzupełniająca biegłego neurologa A. K., e-protokół rozprawy z dnia 3 lutego 2015 r., 00:02:50 – 00:15:27

U powoda rozpoznano zaburzenia nerwicowe. Przytłaczają go problemy ze zdrowiem fizycznym oraz narzucone w związku tym ograniczenia aktywności. Był osobą pewną siebie, towarzyską pomysłową, a po wypadku stał się nadmiernie ostrożny, nieufny, pełen urazy, odczuwa nieprzystosowanie, niepewność siebie. Stał się nadmiernie zamknięty w sobie, dokucza mu bezsenność. Ma trudności z poruszaniem się rowerem a sama jazda rowerem wywołuje w nim wzmożone napięcie i lęk. Zdarzenie, którego doświadczył, znacznie przekroczyło jego możliwości poradzenia sobie z nim i doprowadziło do kryzysu emocjonalnego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii M. A., k. 302 – 311, 347 – 348

Nerwica rozpoznana u powoda ma charakter cerebrastenii pourazowej, związanej z wypadkiem z dnia 1 sierpnia 2008 r. O zaburzeniu tym świadczy męczliwość, trudność w skupieniu uwagi, brak wiary w siebie i swoją przyszłość, zmniejszenie zainteresowań i chęci do działania oraz obniżenie nastroju. Ze względu na dodatkowy objaw poważnych zaburzeń pamięci, jakie wystąpiły po wypadku i znacząco utrudniały codzienne funkcjonowanie przez pewien czas po urazie, właściwym jest przyznanie 7 % uszczerbku na zdrowiu. Odczuwane obecnie przez powoda bóle głowy należy łączyć z przebyłym urazem i są one przejawem utrwalonej nerwicy pourazowej, a nie wyrazem pourazowych zmian strukturalnych mózgowia. Rokowania na przyszłość są raczej dobre, opieka psychologiczna powinna spowodować odzyskanie dobrego nastroju, zaburzenia pamięci stopniowo zmniejszają się, choć nie można prognozować całkowitego ich ustąpienia.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii M. A., k. 347 – 348

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii D. R., k. 360 – 363

- opinia biegłego neurologa A. K., k. 400 - 401

Pismem z dnia 10 grudnia 2008 r. powód wezwał pozwaną spółkę (...) do zapłaty kwoty 25.000 zł tytułem częściowego odszkodowania i zadośćuczynienia za doznany przez siebie uszczerbek o charakterze majątkowym i niemajątkowym. Z kolei na podstawie decyzji z dnia 27 stycznia 2010 r. pozwane Towarzystwo (...) S.A. przyznało powodowi zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 10 grudnia 2008 r., k. 53 – 54

- decyzja o przyznaniu odszkodowania z 27 stycznia 2010 r., k. 59 – 63

Następnie powód zażądał od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. zapłaty kwoty 113.310,75 zł tytułem dalszego odszkodowania i zadośćuczynienia w terminie do dnia 15 października 2010 r. Wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 27 września 2010 r., k. 55 – 58

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód wywodził swe żądania z przepisu art. 444 k.c., 445 § 1 k.c., art. 361 § 2 k.c. oraz art. 189 k.p.c. Zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów leczenia, rehabilitacji oraz kosztów leków, które to koszty poniósł w związku z urazem z dnia 1 czerwca 2008 r. Powód domagał się także zwrotu kosztów dojazdu na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne w latach 2008 - 2011.

Z kolei w myśl art. 444 § 2 k.c., jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Na tej podstawie powód domagał się przyznania od pozwanych renty w wysokości 1000 zł miesięcznie z tytułu zwiększenia potrzeb powoda i zmniejszenia się jego widoków na przyszłość. Powołując się na ogólne przepisy wyznaczające zakres obowiązku naprawienia szkody powód żądał także przyznania mu odszkodowania z tytułu nakładów poniesionych na swoje utrzymanie we W. w czasie roku akademickiego, którego nie zdołał zaliczyć wskutek doznanego urazu. Nadto żądał kwoty 8.000 zł odpowiadających zarobkowi, który miał uzyskać w czasie prac wakacyjnych w 2008 roku.

Wskazać należy dalej, iż stosownie do 445 § 1 k.c., w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c. (tj. uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia), Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W związku z tym powód domagał się od pozwanych zapłaty łącznie (po rozszerzeniu powództwa) 72.000 zł jako zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Z kolei według art. 189 k.p.c., powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes. W okolicznościach niniejszego postępowania powód domagał się na podstawie art. 189 k.p.c. ustalenia odpowiedzialności pozwanych za skutki wypadku mogące pojawić się w przyszłości u powoda.

Odnosząc się do legitymacji biernej poszczególnych pozwanych wskazać należy, że na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 5 lipca 2010 r. – zmienionego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 25 listopada 2010 r. – postępowanie karne prowadzone wobec oskarżonej M. Z. (1) (pозwanej w niniejszym procesie) zostało warunkowo umorzone, a oskarżonej przypisano czyny z art. 160 § 1 i § 3 k.k. oraz z art. 157 § 1 i § 3 k.k. (nieumyślne narażenie człowieka na utratę życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz nieumyślne spowodowanie naruszenie czynności ciała lub rozstroju zdrowia) popełnione na szkodę powoda oraz innego poszkodowanego rowerzysty, K. D.. Podkreślić przy tym należy, że wyrok warunkowo umarządzający postępowanie karne jest wyrokiem przesądzającym winę oskarżonego (art. 66 k.k.).

W okolicznościach niniejszej sprawy wyrok warunkowo umarządzający postępowanie wobec pozwanej M. Z. (1) nie wiąże co prawda bezwzględnie sądu cywilnego na zasadzie art. 11 k.p.c., gdyż przepis ten odnosi się jedynie do wyroków skazujących, jest to jednak dokument urzędowy w rozumieniu przepisu art. 244 § 1 k.c. i jako taki stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane, jednakże okoliczność, że w stosunku do pozwanej toczyło się postępowanie karne, zakończone jego warunkowym umorzeniem, jest o tyle istotna, iż stanowi istotny element stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Ustalenia zawarte w sentencji wyroku warunkowo umarządzającego postępowanie podlegają swobodnej ocenie sądu, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.). Stanowią one istotne okoliczności sprawy, gdyż orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego może zapaść tylko wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości (por. uzasadnienie uchwały (7) SN z dnia 22 października 1974 r., III PZP 20/74, OSNC 1975, nr 2, poz. 17). Oczywiście w procesie cywilnym pozwany, wobec którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone może dowodzić twierdzeń przeciwnych na ogólnych zasadach, jednakże jest to utrudnione o tyle o ile wzmocniony jest walor dowodowy dokumentu o charakterze urzędowym.

Tymczasem w okolicznościach niniejszej sprawy w ramach procesu cywilnego przebieg samego zdarzenia z dnia 1 czerwca 2008 r. nie budził większych wątpliwości. Powód najechał na nieoznaczoną przeszkodę (najazd nad kablami energetycznymi) znajdujący się na ścieżce rowerowej. Jakkolwiek powód nie pamięta przebiegu samego zdarzenia, to fakt ten, opisany w jego dokumentacji medycznej, nie był podważany przez pozwanych. Pozwani nie przedstawili również żadnych dowodów na okoliczność przyczynienia się przez powoda do skutków wypadku poprzez

jazdę z nadmierną prędkością czy niezachowanie należytej ostrożności. Tymczasem z opinii biegłego w sprawie wypadku drogowego w dniu 1 czerwca 2008 r., na pl. (...) we W., sporządzonej w toku postępowania karnego, wynika, że wyłączną przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe skonstruowanie, ustawienie i brak oznaczenia najazdu znajdującego się na drodze rowerowej. Brak natomiast danych, które mogłyby przemawiać za przyczynieniem się powoda do skutków wypadku. Nie może również ująć uwadze Sądu, że status poszkodowanego w postępowaniu karnym miała jeszcze jedna osoba, która doznała urazu w analogicznych okolicznościach co powód. Samo zgłoszenie przez pozwanych ad. 1 i ad. 2 w piśmie z 22 lutego 2012r. zarzutu przyczynienia się powoda do wypadku i jego skutków poprzez jazdę z nadmierną prędkością nie mógł zostać uwzględniony w realiach niniejszej sprawy. Choć sąd formalnie zaniechał oddalenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych, jednakże taka była jego intencja. Przede wszystkim sformułowana przez pozwanych teza dowodowa była nieprawidłowa, albowiem zmierzała w istocie do poszukiwania innej niż wynikająca z ustaleń sądu w postępowaniu karnym przyczyny zdarzenia. Należy podkreślić, iż nie jest rzeczą biegłego ani sądu poszukiwanie okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa, a tak właśnie należy rozumieć treść zgłoszonego wniosku. Strona powinna sprecyzować, jaka w jej ocenie była przyczyna upadku powoda a nie oczekiwać od biegłego, że w ramach przeprowadzenia dowodu biegły będzie te okoliczności ustalał. Zauważyć też należy, iż pozwani de facto na żadnym etapie niniejszego postępowania nie kwestionowali ustaleń opinii przeprowadzonej w ramach postępowania karnego, przeciwnie – sami wnosili o dołączenie akt tej sprawy oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w tychże aktach, powołując się na dokonane przez biegłego ustalenia. Tym samym wnosili o przeprowadzenie dowodu na okoliczności, których nie kwestionowali, godząc się na przeprowadzenie dowodów, z których wynikały wnioski przeciwne wobec ich twierdzeń.

Wskazać należy w dalszej kolejności, że pozwana spółka (...) na podstawie umowy zleciła pozwanej M. Z. (1) wykonywanie czynności związanych z organizacją „miasteczka kibica” we W.. Okoliczność ta, w świetle wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne, pozwała przyjąć, że pozwana M. Z. (1) odpowiada na zasadzie winy (art. 415 k.c.) za skutki doznanego przez powoda urazu. Pozwana nie przedstawiła przy tym w niniejszym postępowaniu żadnych dowodów na okoliczność powierzenia osobom trzecim prac związanych z wykonaniem najazdu nad kablami energetycznymi czy też odpowiedniego zabezpieczenia i oznaczenia tego najazdu, wskazując jedynie, że prace te zostały powierzone przedsiębiorstwu (...). Podkreślić przy tym należy, że sam fakt powierzenia takich prac osobom trzecim nie zwalniałby pozwanej z odpowiedzialności, o ile nie wykazałaby, że nie ponosi ona winy w wyborze bądź też powierzyła czynności osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności (art. 429 k.c.). Pozwana po pierwsze zaniechała wykazania, że zleciła wykonanie prac osobie trzeciej a tam bardziej, że podmiot, któremu zleciła wykonanie zabezpieczenia w zakresie swojej działalności zawodowej zajmuje się wykonywaniem takich właśnie czynności ani też że nie ponosi winy w wyborze.

Na marginesie jedynie zauważyć trzeba, że Sąd w postępowaniu karnym ustalił, iż to pozwana M. Z. (1) nadzorowała wykonywanie wskazanych prac oraz dokonywała ich odbioru, nie zgłaszając zastrzeżeń co do lokalizacji, sposobu wykonania oraz oznaczenia najazdu. Trudno zatem przyjąć wersję odmienną, iż prace te wykonywał profesjonalista bez nadzoru pozwanej.

Z kolei odpowiedzialność strony pozwanej (...) sp. z o.o. związana jest w pierwszej kolejności z faktem, że pozwana spółka uczestniczyła w przygotowaniu „miasteczka kibica” we W., a w szczególności w czynnościach związanych z doprowadzeniem energii elektrycznej na potrzeby organizowanej imprezy. To pozwana spółka występowała do Zarządu Zieleni Miejskiej o udostępnienie terenu przy ul. (...) na zorganizowanie „miasteczka kibica”, jak również zleciła spółce (...) wykonanie zasilania tymczasowego organizowanej imprezy w zakresie ułożenia kabla elektroenergetycznego oraz ustawienia i podłączenia rozdzielni budowlanej o mocy 200 kW. W dalszej kolejności wskazać należy, że pozwana spółka (...) ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za działania osoby trzeciej, a mianowicie za działania pozwanej M. Z. (1) na zasadzie art. 430 k.c., zgodnie z którym „kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby

przy wykonywaniu powierzonych jej czynności”. W okolicznościach niniejszej sprawy pozwanych wiązała umowa, na podstawie której M. Z. (1) była zobowiązana wykonywać czynności związane z organizacją imprezy zgodnie z instrukcjami dostarczonymi przez współpozwaną Spółkę w formie pisemnej. Była ona nadto zobowiązana do tworzenia i przesyłania współpozwanej Spółce dziennych raportów dotyczących postępów prac przy organizacji imprezy. Treść tej umowy wskazuje jednoznacznie na to, że pozwana M. Z. (1) nie miała całkowitej samodzielności w zakresie podejmowanych działań, lecz podlegała kierownictwu współpozwanej spółki. Dlatego też pozwana spółka (...) ponosi odpowiedzialność również za zawinione działania M. Z. (1). Nie sposób również przyjąć, mając na uwadze zakres prowadzonej przez pozwaną M. Z. (1) działalności gospodarczej wynikający z zaświadczenia znajdującego się w aktach postępowania karnego (k. 172), że była ona profesjonalistą w rozumieniu przepisu art. 429 k.c.

W konsekwencji odpowiedzialność za skutki urazu doznanego przez powoda ponosi także pozwane Towarzystwo (...) S.A., które wystawiło współpozwanej spółce (...) polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej okres ubezpieczenia od 3 września 2007 r. do 2 września 2008 r. Zakresem ubezpieczenia objęte były między innymi szkody wyrządzone przez podwykonawców Ubezpieczonego oraz szkody spowodowane w związku z organizowaniem imprez. Pozwane (...) S.A. miało odpowiadać za szkody rzeczowe lub osobowe wyrządzone przez podwykonawców działających w imieniu i na rzecz Ubezpieczonego, którym powierzył on wykonanie określonej pracy bądź usługi, o ile istnieje jego odpowiedzialność (klauzula nr 7a do ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z dnia 13 lipca 2007 r.). W związku z tym niezasadny okazał się zarzut pozwanego Towarzystwa (...), zgodnie z którym brak odpowiedzialności cywilnej spółki (...) wyłącza również odpowiedzialność ubezpieczyciela – za czyny osoby trzeciej. Pozwana spółka odpowiadała bowiem za skutki wypadku – zarówno za skutki własnych działań, jak również na zasadzie art. 430 k.c. za czyny M. Z. (1) jako osoby trzeciej. Dodać należy także, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo (...) uznawało swoją odpowiedzialność i wypłaciło powodowi kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Na marginesie dodać należy jedynie, że z analizy akt postępowania likwidacyjnego załączonych do akt niniejszej sprawy, w tym z decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 27 stycznia 2010 r., wynika, iż decyzja o wypłacie zadośćuczynienia związana była z uznaniem – na tamtym etapie – iż pozwana spółka również uczestniczyła w wykonaniu najazdu na ścieżce rowerowej, choćby przez konsultowanie działań z M. Z. (1) czy zawieranie umów z dalszymi wykonawcami, a także dopuściła się w tym zakresie pewnych zaniechań (nie wystąpiła do Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta o zezwolenie na ułożenie kabli wraz z osłoną na drodze). Twierdzenia pozwanego Towarzystwa (...), że nie ponosi ono odpowiedzialności za działania pozwanej M. Z. (1) są oczywiście sprzeczne z zapisami umowy ubezpieczeniowej oraz treścią umowy pomiędzy (...) i M. Z. (1), albowiem wynika z niej wprost, iż M. Z. (1) działała w imieniu i na rzecz pozwanej spółki, a skoro tak – znajduje zastosowanie zapis klauzuli nr 7a pkt. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, który rozszerzał ochronę ubezpieczeniową na szkody wyrządzone przez podwykonawców działających w imieniu i na rzecz ubezpieczonego, którym powierzył ona wykonanie określonej pracy lub usługi. Próba uniknięcia odpowiedzialności przez twierdzenie, że pozwana M. Z. (1) działała wprawdzie w imieniu spółki lecz nie na jej rzecz nie znajduje oparcia ani w przepisach kodeksu cywilnego ani zapisach umowy.

Ponieważ odpowiedzialność pozwanych wynika z różnych reżimów (co do pozwanych (...) oraz M. Z. (1) – deliktowego, co do pozwanego T. A. – umownego), niemniej jednak jej zakres jest tożsamy, należało ją skonstruować jako solidarność nieprawidłową (in solidum), co oznacza, że spełnienie świadczenia przez jednego zwalnia pozostałych od obowiązku zapłaty.

Odnosząc się do żądania powoda w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wskazać należy, że na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. przez krzywdę należy rozumieć wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w sferze cierpień fizycznych, jak i psychicznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2007 r., II CKN 1119/98, Lex nr 50884). Zadośćuczynienie ma pełnić szeroko rozumianą funkcję kompensacyjną, tzn. jego wysokość, odpowiadająca doznanej krzywdzie, powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.02.2008 r., II CSK 536/07, Lex nr 461725). W myśl utrwalonego w judykaturze stanowiska, przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności istotne dla określenia rozmiaru

doznanej krzywdy, takie jak: wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), zakres i rodzaj wywołanego rozstroju zdrowia, rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa, stopień winy sprawcy czynu niedozwolonego (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 20.04.2006 r., IV CSK 99/05, Lex nr 198509 i z dnia 09.11.2007 r., V CSK 245/07, Lex nr 369691).

W ocenie Sądu, rozmiar krzywdy doznanej przez powoda w następstwie wypadku z dnia 1 czerwca 2008 r. uzasadnia przyznanie mu zadośćuczynienia w łącznej kwocie 70.000 zł. Ze względu na fakt wypłacenia przez stronę pozwaną (...) S.A. w toku postępowania likwidacyjnego świadczenia w wysokości 20.000 zł obecnie Sąd zasądził na rzecz powoda dalszą kwotę 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę.

Wypadek z 01 czerwca 2008 r. doprowadził u powoda do poważnego i długotrwałego uszkodzenia obu rąk, praktycznie wyłączając powoda z codziennego życia a ostatecznie wpłynął niekorzystnie na sposób jego funkcjonowania wymuszając zmianę trybu życia i komplikując jego edukację przez przedłużenie czasu studiów oraz znaczne utrudnienia w nauce, modyfikując plany zawodowe. Wskazane urazy były przyczyną istotnych ograniczeń ruchowych i są nadal przyczyną dolegliwości bólowych. Powód zmuszony był do długotrwałego, wielokrotnego leczenia szpitalnego (przebył sześć zabiegów operacyjnych) noszenia opatrunków w gipsowych oraz żmudnej rehabilitacji a wszystkie te wydarzenia w bardzo poważnym stopniu wpłynęły na życie powoda, wywołując wiele różnorodnych niedogodności oraz cierpienie. W okresie po powrocie do domu powód był zmuszony korzystać z pomocy osób trzecich w zakresie codziennych czynności, co w sposób oczywisty, szczególnie u młodego mężczyzny, rodzi frustrację.

Doznany uraz był dla powoda szczególnie dolegliwym z uwagi na preferowany przez niego przed wypadkiem aktywny styl życia, który uległ modyfikacji zarówno ze względu na ograniczenia fizyczne jak i psychiczne i emocjonalne. Niemniej jednak skutki zdarzenia nie były tak rozległe, jak twierdził powód. Nie wykazał bowiem utraty więzi z rówieśnikami – przeciwnie, z zeznań świadków wynikało, iż otoczyli oni powoda po zdarzeniu troską i opieką. Rozluźnienie więzi po zakończeniu studiów to naturalna kolej rzeczy, związana z nowym etapem w życiu, związanym z usamodzielnieniem się oraz rozpoczęciem pracy zawodowej. W świetle opinii biegłego ortopedy oraz neurologa brak jest również podstaw do przyjęcia, iż skutki urazu są aktualnie tak dotkliwe jak twierdzi powód. Z opinii wynika jednoznacznie, iż obecne dolegliwości prowadzą do ograniczenia ruchomości w prawym stawie nadgarstkowym oraz ograniczenie ruchów obrotowych przedramienia, co może powodować trudności w chwytaniu przedmiotów oraz dostosowania ręki do trzymania przedmiotu a także ograniczenie ruchomości w stawach śródrečno-palcowych palca IV i V lewej ręki, co powoduje niewielkie zaburzenia funkcji chwytnej lewej ręki. Wprawdzie zmiany te mają charakter trwały, niemniej jednak nie powodują przeciwwskazań do pracy w zawodzie ani też nie wymuszają prowadzenia szczególnie oszczędzającego trybu życia czy konieczności unikania sportów. Wnioski te potwierdził neurolog, wskazując na niewielki stopień uszkodzenia nerwu. Z kolei zaburzenia somatyczne w postaci utrzymujących się dolegliwości bólowych – bólu głowy, należy łączyć z utrwaloną nerwicą pourazową, a to wobec braku zmian w TK głowy. Taka interpretacja jest z kolei zbieżna z opinią psychiatry, który wskazał na występujące u powoda zaburzenia adaptacyjne na poziomie nerwicowym. Psychiatra wskazał także, co koreluje z postawą powoda prezentowaną podczas procesu, na okoliczność, iż cierpienia psychiczne, których powód doznał na skutek wypadku, wpłynęły na psychikę powoda powodując nadmierną obawę o własne zdrowie i automatyczne narzucanie sobie ograniczeń. Również bowiem w zakresie zdrowia psychicznego brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań do wykonywania określonych prac. Rokowania na przyszłość są przy tym pomyślne a zaburzenia pamięci stopniowo zmniejszają się i choć nie można prognozować ich całkowitego ustąpienia to właściwa opieka psychologiczna powinna doprowadzić do odzyskania dobrego nastroju. Tożsame wnioski wynikają z opinii psychologicznej, wskazując na zaburzenia nerwicowe z szansą na poprawę stanu zdrowia pod warunkiem skorzystania z pomocy terapeutycznej. Należy podkreślić, iż rozmiar uszczerbku na zdrowiu pełni jedynie funkcję pomocniczą w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, a w przypadku powoda nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż uraz przedramienia wyczerpuje w zasadzie uszczerbek w zakresie ortopedycznym jak i neurologicznym, a zatem pomimo iż nie można przyjąć, że pochłaniają się one, to jednak ich odczuwalny skutek jest identyczny.

Wszystkie te okoliczności przemawiają za koniecznością korekty wysokości żadanego przez powoda zadośćuczynienia do łącznej kwoty 70.000 zł, a biorąc pod uwagę wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego świadczenie w wysokości 20.000 zł należało zasądzić z tytułu zadośćuczynienia dalszą kwotę 50.000 zł, która w adekwatny sposób zrekompensuje doznaną krzywdę i nie doprowadzi do nienależytego wzbogacenia powoda, oddalając dalej idące powództwo.

Odnosząc się do poszczególnych roszczeń odszkodowawczych podnoszonych przez powoda wskazać należy, że powód częściowo udowodnił wysokość wydatków związanych z pobytem w szpitalu i leczeniem, w tym z leczeniem podejmowanym w związku z ostatnim zabiegiem operacyjnym z 2011 r. Zasadność ponoszenia tych wydatków nie budzi większych wątpliwości w świetle przedstawionej dokumentacji medycznej, zeznań świadków, jak również sporządzonych w niniejszym postępowaniu opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii. Natomiast ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania w kwotach 1.687 zł (za lata 2008 – 2010) oraz 2.930 zł (związane z operacją z 2011 r.) Sąd opierał się na fakturach i rachunkach przedstawionych na tę okoliczność przez powoda. Nie uwzględnił jednak Sąd dalej idącego żądania w tym zakresie – jako nieudowodnionego przez powoda. Nadto nie pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z doznanym przez powoda urazem wydatki związane z parkowaniem oraz wyżywieniem powoda i jego opiekuna w czasie przejazdów do innych miejscowości, w których powód podejmował leczenie, jak również wydatki związane z wizytą w kancelarii adwokackiej. Nie mają też żadnych podstaw żądania zapłaty „podwójnego” odszkodowania za dojazdy czy rehabilitację oraz leki – gdy powód domagał się rozliczenia poszczególnych kwot wypłaconych z bankomatu na poczet tych właśnie wydatków, podczas gdy w pozostałych rubrykach szczegółowo wymienia poszczególne celowe wydatki czy same koszty dojazdu. Sąd dokonał szczegółowej analizy zestawienia przedłożonego przez powoda korygując jego wydatki do niezbędnych kosztów dojazdu (bez jazdy po mieście czy parkowania oraz noclegów i wyżywienia) a także do udokumentowanych kosztów świadczeń zdrowotnych i rehabilitacji i zakupu leków – jako niewątpliwie związanych ze zdarzeniem.

Sąd zatem uwzględnił żądanie powoda co do zasądzenia na jego rzecz kwoty 3.553,81 zł na niezbędne leki, opatrunki oraz środki medyczne (min. K. forte, A., A. żel, T., I. max, B. spray, temblaki, opatrunki, opaski elastyczne, bandaże jałowe, stabilizator nadgarstka) – zgodnie ze spisem leków przedstawionym przez powoda, zawierającym ceny oraz ilość wykorzystanych specyfików. Powód nie przedstawił co prawda na tę okoliczność żadnych rachunków, niemniej jednak nie budziło wątpliwości, że w trakcie długoletniego leczenia powód był zmuszony do przyjmowania leków czy używania opatrunków oraz środków medycznych. Z kolei spis przedstawiony przez powoda zawiera leki przeciwbólowe, maści, środki przeciwwzapalne, opatrunki – typowo stosowane w przypadku takich urazów, jakich doznał powód.

Na kwotę zasądzzonego odszkodowania składają się również koszty przejazdów powoda oraz jego opiekunów w związku z leczeniem oraz rehabilitacją powoda w latach 2008 – 2010 oraz w 2011 r., w związku z ostatnią operacją wykonywaną w Ł.. W ocenie Sądu wydatki te mieszczą się w zakresie kosztów będących następstwem urazu doznanego przez powoda w dniu 1 czerwca 2008 r. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 2 kwietnia 2014 r., I ACa 1306/13, LEX nr 1458935). Nie ma przy tym znaczenia, czy koszty eksploatacji pojazdu (koszty paliwa) pokrywane były przez samego powoda czy też jego bliskich, opiekujących się powodem w okresie początkowej rekonwalescencji i wspierającego do w dalszym okresie leczenia i rehabilitacji (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 czerwca 2014 r., I ACa 44/14, LEX nr 1493908 oraz przywoływane tam orzecznictwo).

W okolicznościach niniejszej sprawy powód jeździł ze swojej miejscowości rodzinnej (B.) do W. oraz Ł. na zabiegi oraz kontrole lekarskie. Nadto był on zmuszony korzystać z rehabilitacji w samym B.. W ocenie Sądu wiarygodne są twierdzenia powoda co do tego, że w tamtym okresie czasu korzystanie z samochodu było dla jego zdrowia lepszym rozwiązaniem niż podróż pociągiem (drgania, problemy z miejscem siedzącym). Wiarygodna jest również ilość podawanych przez powoda przejazdów – korelująca z okresem pobytu powoda w szpitalu, przeprowadzanymi zabiegami. Nie uwzględnił jedynie Sąd wyjazdów na konsultację z adwokatem w dniu 6 września 2011 r. oraz po odbiór dokumentów 22 września 2011 r. Pierwszy przejazd nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z

urazem doznany przez powoda. Natomiast dokumentacja mogła być przesłana drogą pocztową, co zaoszczędziłoby ponoszenia zbędnych kosztów dojazdu.

Natomiast podawane przez powoda odległości (k. 74 – 76, 192) powinny być w pewnym zakresie skorygowane. Z informacji znanych Sądowi z urzędu wynika, że przejechanie trasy centrum B. – centrum W. – centrum B. orientacyjnie równa się pokonaniu odległości około 400 km. Nie ma potrzeby doliczania do tego dodatkowych 100 km jazdy po mieście, skoro celem powoda było przejechanie z określonego miejsca (domu powoda) do innego punktu (szpitala). Na analogicznej zasadzie przejechanie trasy B. – Ł. – B. równa się przejechaniu około 130 km. Natomiast biorąc pod uwagę wielkość miejscowości B. bardziej prawdopodobne jest przyjęcie orientacyjnej odległości 10 km dojazdu na rehabilitację niż podawanych przez powoda 20 kilometrów. W konsekwencji, po zsumowaniu wszystkich odległości Sąd uznał, że powód przejechał w latach 2008 – 2010 dystans 11.610 km, a w 2011 r. – 780 km. Przy uwzględnieniu stawki za 1 km w wysokości 0,8358 zł (§ 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 23 października 2007 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, Dz.U. 2007, nr 201, poz. 1462) daje to odpowiednio kwoty 9.703,63 zł oraz 651,92 zł.

Również na częściowe uwzględnienie zasługiwało żądanie powoda w zakresie zasądzenia na jego rzecz zwrotu wydatków ponoszonych przez powoda na swoje utrzymanie we W. w trakcie odbywania studiów. W wyniku urazu powód nie mógł bowiem przystąpić do zdawania egzaminów w sesji letniej roku akademickiego 2007/2008. Ze zgromadzonego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków i zaświadczenia z Politechniki (...) wynika, że powód nie miał przed wypadkiem problemów w nauce i zaliczał wszystkie egzaminy zgodnie z planem sesji. Brak zaliczenia semestru oraz poniesione w związku tym wydatki pozostają zatem w adekwatnym związku przyczynowym z doznany przez powoda urazem, za który odpowiedzialność ponoszą pozwani. Niemniej jednak niezasadne jest żądanie zasądzenia kosztów utrzymania za cały rok, gdyż po wypadku powód przez okres kilkunastu miesięcy przebywał w B., w którym to czasie niewątpliwie nie ponosił kosztów utrzymania we W., albowiem mieszkał w domu rodzinnym. Wbrew twierdzeniom powoda jego studia uległy przedłużeniu nie o cały rok akademicki lecz o jeden semestr, który powód zmuszony był powtórzyć z powodu niezaliczenia sesji letniej. Biorąc pod uwagę, że szczegółowe i dokładne ustalenie poniesionych wydatków byłoby nader trudne, Sąd przyjął, że powód przez okres 6 miesięcy ponosił wydatki w zakresie wskazanym przez powoda (art. 322 k.p.c.). Zakres wydatków podany przez powoda Sąd ocenił bowiem jako wiarygodny (czynsz najmu w wysokości 450 zł, wyżywienie – 600 zł, bilet miesięczny za 49 zł koszty przejazdu do domu w wysokości 100 zł oraz pozostałe koszty w kwocie 150 zł). W konsekwencji wysokość wydatków związanych utrzymaniem, podlegających zwrotowi za okres 6 miesięcy zamyka się w kwocie 8.094 zł.

Z kolei jako nieudowodnione potraktował Sąd żądanie powoda dotyczące zasądzenia na jego rzecz utraconych korzyści w wysokości 8.000 zł z tytułu zatrudnienia, jakie powód miał podjąć w okresie wakacji w Niemczech. W ocenie Sądu na podstawie załączonych do pozwu zdjęć, zeznań R. J. oraz samego powoda przyjąć można jedynie, że powód wykonywał takie prace w przeszłości. Zaoferowany materiał dowodowy jest jednak zbyt skromny, żeby można było uznać, iż w istocie w wyniku urazu powód utracił zarobek w wysokości 8.000 zł, który wypracowałby na wakacjach w 2008 r. W szczególności powód nie przedstawił żadnej umowy bądź innych dokumentów, z których wynikałoby, jakie wynagrodzenie powód miał podjąć w tym okresie oraz jakie z tego tytułu otrzymywałby wynagrodzenie.

W zakresie orzeczonych odsetek od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania orzeczenie znajduje podstawę w art. 455 k.c., zgodnie z którym jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W okolicznościach niniejszej sprawy, powód wzywał do zapłaty pozwanych pismem z 29 września 2010 r., wyznaczając termin zapłaty na 15 października 2010r. Wprawdzie brak jest w aktach sprawy potwierdzenie doręczenia wezwania do zapłaty pozwanym M. Z. (1) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., jednakże żadne z pozwanych nie zaprzeczyło tej okoliczności w toku procesu. Zatem od uwzględnionej części żądania pierwotnego – 73.038,44 zł, odsetki należą się od 16 października 2010r. Z kolei odpis pisma zawierającego rozszerzenie żądania pozwu doręczono pełnomocnikom

stron na rozprawie 09 lutego 2012r., zatem w zakresie uwzględnionej części rozszerzonego żądania uzasadnione jest zasądzenie odsetek od następnego dnia, to jest od 10 lutego 2012r.

Odnosząc się do żądania w zakresie renty uzupełniającej i wyrównawczej dość wskazać, iż powód nie udowodnił ani faktu zwiększenia swoich potrzeb ani zmniejszenia się widoków na przyszłość, co uzasadniałoby przyznanie mu renty w wysokości 1.000 zł miesięcznie. Powód nie usiłował nawet dowieść, iż w chwili obecnej ponosi jakieś koszty na leczenie doznanych urazów czy też na rehabilitację. Z kolei z opinii biegłego ortopedy oraz z opinii biegłego neurologa wynika, że powód może podejmować pracę zgodnie ze swoim wykształceniem i kwalifikacjami. Powód wskazywał, że liczył na podjęcie pracy w kopalni w B., a późniejsze skończenie studiów i następujący jednocześnie kryzys gospodarczy pozbawiły go tej możliwości. Same zeznania powoda stanowią jednak zbyt skromny materiał dowodowy, żeby można było uznać, iż w rzeczywistości powód taką pracę by uzyskał i że faktycznie wiązałaby się ona z osiągnięciem przez powoda większych dowodów. Również pisemne zapewnienia o hipotetycznym zatrudnieniu, nie kreujące żadnych realnych zobowiązań, nie są wystarczającym dowodem na potrzeby zasądzenia renty z tytułu zmniejszenia widoków na przyszłość. Założenie powoda, że wcześniejsze przyjęcie do pracy gwarantowałoby mu wyższe zarobki stabilizując jego pozycję na rynku pracy jest wyrazem myślenia życzeniowego, w oderwaniu od realiów gospodarczych. Oceniając potrzeby powoda sąd dokonał również analizy opinii biegłego psychologa i psychiatry z których wynika, że powód cierpi na nerwicę pourazową, jednak na tej podstawie również nie można wyciągać jakichś pewnych wniosków co do perspektyw znalezienia przez powoda lepiej płatnej pracy od obecnie wykonywanego zatrudnienia, zgodnego przecież z wykształceniem i kwalifikacjami powoda (chemik technolog).

Niezasadne okazało się również żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanych za szkody, które mogą powstać w przyszłości w związku z doznany przez powoda urazem. Przesądzenie odpowiedzialności osoby odpowiadającej za szkodę pozwala niewątpliwie uniknąć problemów dowodowych, jakie pojawić się mogą w ramach kolejnego procesu, który toczyć się może nawet dziesiątki lat później, w razie ujawnienia się kolejnej szkody na osobie powiązanej z czynem niedozwolonym. Jak jednak zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 lutego 2009 r., III CZP 2/09 (OSNC 2009, nr 12, poz. 168), „ocena, czy powód ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody na osobie mogące powstać w przyszłości z danego zdarzenia, może zostać dokonana jedynie z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy. Wszelkie uogólnienia, poglądy wyrażane w sposób abstrakcyjny, nie mogą mieć miejsca”. W okolicznościach niniejszej sprawy powód nie udowodnił interesu prawnego, przesłanki umożliwiającej ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku. Z opinii biegłych przedstawionych w niniejszym postępowaniu wynika, że stan zdrowia powoda nie ulega pogorszeniu i nie należy się spodziewać w przyszłości znacznego pogorszenia stanu zdrowia powoda w związku z przebytymi urazami, zatem również w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd wydał w oparciu o art. 100 k.p.c., rozdzielając koszty stosunkowo. Powód wygrał sprawę w 53 % [73.038,44 zł *100/138.452,35 zł]. W związku z tym uznać należy, że pozwani solidarnie wygrali sprawę w 47 %. Do tych wartości należy odnieść obowiązek zwrotu poniesionych kosztów. Na koszty poniesione przez powoda składa się częściowa opłata od pozwu – 2.200 zł, kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 6 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U. 2013, poz. 490 t.j.) oraz zaliczka na opinie biegłych w kwocie 1.400 zł, a koszty poniesione przez pozwanych to kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego obu pełnomocników pozwanych. Uwzględniając proporcję w jakiej powód wygrał sprawę, należne koszty wynoszą odpowiednio: dla powoda 3.816 zł (53% x 7.200 zł), zaś dla pozwanych 1.620 zł (47 % x 3.600 zł). Kompensując następnie te kwoty pozostaje do zapłaty na rzecz powoda kwota 2.124 zł (3.816 zł – 1.692 zł).

Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w zwielokrotnionej stawce, albowiem sprawa nie należała do skomplikowanych ani pod względem faktycznym ani prawnym, a nakład pracy pełnomocnika również nie uzasadniał podwyższenia stawki minimalnej, wynikającej z cytowanego Rozporządzenia.

Częścią kosztów postępowania, od których ponoszenia powód był zwolniony, Sąd obciążył strony pozwanych na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych). Pozostała opłata od pozwu w kwocie 4.923 zł oraz brakujące wydatki na opinie biegłych (łącznie 1.060,65 zł). Skoro pozwani przegrali w 53%, powinni uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu solidarnie kwotę 2.812,31 zł.